

Selmezbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Vizvezeték Selmezbányán.

Pár hónap mulva 25 éve lesz, hogy a városi tanács a vízvezetési tervet és költségvetést a nagyméltóságú miniszterium elé jóváhagyás és engedélyezés végett felterjesztette; a vízvezetékre 60,000 frtnyi költség engedélyeztetett, de a felterjesztett terv jóváhagyása még nem érkezett meg.

Az idő mulik, a tarthatatlan egészségi állapotok megmaradnak, a lakosság méltányos igénye és életszükséglete kielégítve nem lesz.

Hogy mi történik a Walsler-czégnek 60,000 frtnyi költséggel járó kettős vízvezetési tervezetével, nem tudni; de valószínű, hogy azt a nagyméltóságú miniszterium engedélyezni nem fogja; nem engedélyezheti: 1-ször azért, mert külön ivó és külön használati vízvezetés terveztek; 2-or, mert a lakosság szükségleteinek nagyobb részt a főutcában tervezett kutak felállításával elég nem lesz téve; 3-szor a közegészségi állapotokon a tervezett vízvezeték egy cseppet sem fog javítani. A jó vízvezeték feladata: egészségi szempontból kifogástalan és a lakosság szükségletének megfelelő mennyiségű vizet a házakba vezetni, hogy a lakosság azt ne csupán ivásra, de a köztisztaság előmozdítására és a házi csatorna öblítésére is bőven használhassa. Ezen követelményeknek a mostani tervezett vezeték legkevésbé sem felel meg.

Ezen bírálat már több ízben kimondatott, maga a vállalkozó cég így bírálta meg, és furcsa! a város tanácsánál hitelre nem talált, vagy ha talán ezt el is hiszi, azt valóságában és követelményeiben elbírálni, felfogni nem akarja.

A városi tanács két kifogást emel a tökéletes vízvezeték elé: 1-ször, hogy nincs vize, 2-szor hogy nincs pénze. Mindkét kifogás nem egyéb, mint a kérdés komoly kivitele elől való kibuvás!

TÁRCZA.

Egy ideálról.

— A „Selmezbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

Midőn a táviró meghozta a rettenetes hírt, hogy Párisban a Gouyon-utcában megtörtént a borzasztó katasztrófa, az egész világ részvéte Páris felé fordult. Mindenki sajnálta, mindenki megkönnyezte azt a sok halottat, a kik elégték abban a fenségesen borzasztó tűztengerben. Megreszketett szive mindenkinek, aki még érezni tud. Pedig a francziák messze vannak, nem láttuk a halottakat, a megszenesedett testrészeket, s mégis fájlaltuk. Csekélységem is egyike volt azoknak, aki fájdalmának, részvéteinek a nyilvánosságnak a nyilvánosság érzésének adtam kifejezést.

S most engem is hasonló sors ért, ha nem közvetlenül is, de amely mégis oly fájdalmasan érintett, hogy az eset hallatára első pillanatban úgy éreztem, mintha valami fájó, valami rettenetes érzés szorítaná össze szívemet, s fojtogatná torkomat.

Ismerek egy lányt, aki azok közül való, akikről még nem hullott le az a himpor, ami egy leányt bájossá, elragadóvá tehet.

Szép volt ő is. De ő még nem tudta, hogy szép, nem tudta, hogy hányan rajongják körül bókolva, dicserve bájait. Aki még nem tapasztalta a világ rosszaságát, akit még nem csaltak meg hazug dicséretnek örve alatt. Ő szép volt s ártatlan.

S a mai korban, amidőn az embereket csak a pénzvág ősztönöz, amidőn az érzések el vannak tomas-

Pénz nincs, mert a vízvezeték finanszírozását soha az azt megillető komolysággal és a tőle várható nagy egészségi előnyökkel számításba nem vették. A jó közegészség nagy kincs, az emberélet pénzérték; be van bizonyítva számtalan példa által, hogy a jó vízvezeték létesítése után a városokban a halálozás és betegedési % megfogyatkozott, hogy messze ne menjünk, a szomszédos Besztercebánya városában a 30% halálozás 16%-ra esett alá, mióta a várost csatornázták és elegendő jó vízzel látták el. Ott van Budapest példája, hol milliókat áldoznak vízvezeték és csatornázásra. A főváros bizonynyal nem hozna ily óriási áldozatot, ha a vállalkozásból a megfelelő hasznót nem huzná. Sem Besztercebányán, sem Budapesten soha sem volt vízben oly hiány és nyomoruság, mint Selmezbányán, mert ott legalább a kutakban mindig volt víz, itt pedig az sincs.

Selmezbányán igen nagy a halandóság, elég rá utalni a helybeli lapokban megjelenő statisztikai közleményekre, a belváros halálozási %-a mindig a legnagyobb, pedig a külutczákkal szemben még sincs oly nagyfoku nyomor és szegénység, talán piszok sem; hanem egy nagy hátránya, az van: nincs viz oly mennyiségben, mint akár Stefultón, Bélabányán vagy Hodrusbányán.

Ismételve lett már hangoztatva itt Selmezbányán, hogy a jó közegészség elengedhetlen feltétele a város haladásának; az emberélet pénzértéket képvisel úgy az egyes családokra, mint a városra és a hazára, az emberélettel is takarékoskodni kell, azt meg kell tartani s nem szabad könnyelműen elpazarolni.

A betegség nemcsak fájdalmat, szenvedést, munkamulasztást okoz, hanem még költséggel is jár. A gyakori betegség a szervezetet gyengíti, a munkabírást csökkenti, azonfelül az életet rövidíti meg. A sok betegség folyamánya a nagyobb halálozás, a halottak eltakarítása, sok és meddő kiadás.

pulva minden iránt, ami magában hordja értékét, amidőn csak a külszin, a látszat után ítélünk s nem kutatjuk a föld méhében por és salak közt a gyémántot, hanem megelégszünk a kavicszal ami utunkba esik, a mai korban nem bámulatra méltó-e az a lány, aki ily viszonyok közt, ezernyi csábtól körülveve megtudja őrizni lelkének és testének tisztaságát. Aki Madonna-kép lehet, vagy az az elérhetetlen ideál, akit a költő megénekelhet, zenghet dalokat róla, s láthatja álmában, de a kit szennyes kézzel, századvégi gondolatokkal megérinteni nem lehet.

Tegnap még ifju volt, viruló jókedvben, örülve mindennek, amit a nap, a boldogság nyujthat s ma — ma tiszta arcza sebhelyekkel telve, szűzi keble megégve, ott fekszik menyeges nyoszolyáján, álm nélkül betegen.

Látva e képet, vajjon nem érez-e a szemlélő szívében valami kimondhatatlan keserűséget. Nem utálja-e meg ezt az életet, a melyről azt mondják, hogy telve van boldogsággal, kéjjel, vigsággal?

Tegnap még örömet okozott mindenkinek, édes csicsergő hangjával felvidámitotta társaságát, bájos üdeségével rabjává tett mindenkit, ki vele érintkezett s ma — hangja elnémult s gyászba borította azokat, kik szeretik őt most is, kik osztottnak fájdalmában.

Néha magános perceiben megerednek könnyűi — sír lassan zokogva. Vajon miért? Siratja tán elvesztett szépségét, siratja jövőjét, mit oly szépek, ragyogónak festett telve idealizmussal, midőn fényben, boldogságban uszva körül rajongják, s fülébe suttognak édes

A jó vízvezetékkel úgy a betegségek, mint a betegségek számát alább lehet szállítani s azért ezen a téren úgy a város, mint a lakosság munkaerőben és pénzben sokat fog megtakarítani, ha a selmezbányai 30—40% halálozást csak 20—25%-ra szállítjuk alá; ez azt jelenti, hogy 10000 lakosból évente 100 emberrel több marad életben és legalább is 1000 betegedési esettel kevesebb lesz a városban.

Városunk hatósága a vízvezeték tervezetében és kivitelében az azt megérdemlő pontosság és komolysággal nem foglalkozik. Lássuk csak röviden a vízvezeték történetét: A vízvezeték kérdése tudunkkal már vagy 20 év óta foglalkoztatja a város intelligens közönségét, sőt mint mondják, már 30 évvel előbb ajánlva lett, a várost a szent János forrás levezetésével ellátni. Számtalan bizottság rándult ki a vízvezetékre szükségelt viz kikutatására, igen sok terv készült, melyek között egyik-másik megfelelő is lett volna. Ezen tervek kivitele abban szenvedett hajótörést, hogy a város nem akart akkora összeget befektetni, mennyibe a megfelelő vízvezeték bele került volna. Mult év őszén a bányász akadémia felépítéséhez a városi tanács kötelező ígéretet tett, hogy az új épülethez vírről vezeték által gondoskodik, s ez alkalomból a Walsler-czég kettős vízü vezetékének költsége és tervezete a nmélt. miniszterium elé terjesztett jóváhagyás és engedélyezés végett. A 60000 frtnyi költség engedélyeztetett, de a tervezet nem érkezett le s mint hallatszik, azt engedélyezni nem fogja.

Tehát ismét elfolyik egy év s minden marad a régiben, a város közegészségének javítására, a város lakóinak méltányos igényeinek kielégítésére, közszükségének javítására nem történik semmi sem.

De e helyett mit látunk és tapasztalunk?

Minden egyébre van pénz és költség; a városi hivatalnokok fizetése két ízben lett fel-emelve, a cirkvenicai László gyógyintézetre, az

bókokat, s most a szép álomnak vége van — örökre tán? Ki tudná megmondani?

Pedig ő még nem ismeri az életet a maga rideg-ségében, neki még nem voltak csalódásai. Gondos szülők veszik körül meg van mindene, gazdagsága s már ily ifjun érezni kénytelen a sors mostohaságát.

Lehet, hogy csalódnai fog. Jó szive, természetes mesterkéletlen bája pótolni fogják azt, amit a természet rideg keze néhány perc alatt elrabolt tőle, arczának szépségét. Lehet, hogy azok a kishitűek, akik a nőben csak a szépséget keresik, amely mulandó s nem tekintenek lelkébe, nem akarják felfedezni szívében azokat a vonásokat és tulajdonokat, a miknek igazi értékük van, azok vissza fognak huzódni, de én ott fogok maradni nála, vigasztalni fogom őt, ha csügged, s iparkodni fogok, hogy elfeledtessem vele sötét gondolatait, arra törekszem, hogy megnyerjem őt újra annak az életnek, annak a körnek számára, amelynek betöltésére ő hivatva van. S talán látva azt, hogy nem egyformák az emberek, szívéből kifogom irthatni a világ iránti gyűlöletet s elfogja foglalni újra a társadalomban az őt megillető helyet.

Poliány Zoltán.

Fürdői apróságok.

— „A Selmezbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

Szobráncz 1897. aug.

A férjem uram elküldte Ella nagyságát a fürdőbe, aki most ott olyan jól érzi magát. Hogyne! Fialat, tűzröppantant menyecske s a férje már a szabadságharcz idején katonásdit játszott.

uj katonai akadémiára 4—4 ezer frtos alapítvány meg lett szavazva, holott a városnak ezer égető kérdése vár megoldásra, melyek a közegészség megjobbítására, a cultura előmozdítására, a humanismus gyakorlására már elodázhatatlanok. Azonban ezen helybeli szükségletek csak maradnak, inkább a távolabbi s a város lakóira idegen érdekek lesznek előmozdítva, erre van pénz!

Sok Selmezbányán az angolkór és görvély; tehát ennek okát is el kell háritani, nem pedig a kórokozó körülményeket változatlanul fenn tartva, idegen helyen gyógyintézetet alapítani. Valamint az ember is csak akkor egészséges teljesen és munkabíró, ha annak minden tagja egészséges: úgy a haza is csak akkor virágozhat fel, ha minden városában a közegészség rendezett lesz s az ezzel karöltve járó közjó és haladás kifejlődik!

Évekkel ezelőtt egy kérvény intéztetett a város tanácsához a felső uj-ut, felső rózsa-utca és Steingruben városrészben legalább használati vízvezeték létesítésére a városi alsó tóból, a kérvényben az illető lakosság közül többen vagy 1500 frtra menő segílyt alá is irtak, ezen műlétesítéséhez hozzájárulandók. A kérvény elintézetlen van a városi tanácsnál az ad graecas calendas határidőre kiviendő vízvezeték lédájába téve.

Mondjuk meg nyiltan, — mert a hallgatás csak kór, — miként gazdálkodik jelenleg a város a vezetett vízzel. A főutezában 15 házban van állandó csurgó, éjjel-nappal folyó víz, dija évi 10 frt 50 kr, míg a város említett utcáiban egy csepp víz sem kapható, hanem a lakoságnak azt távolról, a főutca völgyéből kell hordatni.

A városi közteher viseléséhez minden háztulajdonos és városi lakos hozzájárul s még is, mint látjuk, 15 lakóház kiváltságot élvez évi 10 frt 50 krért, az említett utcák lakosságának méltányos és jogos igénye pedig azzal ütett el, hogy nincs víz, ujabban pedig azzal: majd elkészül az új vízvezeték, mely tervben róluk alig van gondoskodva.

Hogy az egészségügyi berendezéseket a városi tanács kellően nem fontolja meg s kellő elbirálásban nem részesíti, fényes bizonyítást tesz arról a város csatornázása is. A csatorna kivatása nem az, hogy a városi szennyes vizeket a föld alatt vezesse el, hanem főczélja az, miszerint a város talaját a szennyből és annak ártalmától megmentse. A városi régi csatorna ezen követelménynek nem felel meg; az új csatornát a régi mintájára építik, a szennyes viznek lefolyását betakarják, de a csatorna zavartalan fogja a város talaját ezentul is fertőztetni!

Volt egy ajánlat, mely kevesebbe is került volna, mint a négyszögletes kövel kifalazott és boltozott csatorna, t. i. czeментből készülő kör-alaku csatorna, de ez nem fagadtatott el, miért

»Pompás hatással van rám a fürdőzés, egészen másképp érzem magam, vig vagyok, mintha újra születtem volna« — irta haza.

Pedig nagyon rosszul tette!

A férjem uram kíváncsi lett, hát hogy is néz ki az ő lelkecskéje, mikor jól érzi magát, lévén a jól érzés előtte már régóta szokatlan, szinte ismeretlen. Olyan olcsó az a zóna, egy kis szabadságot is vehet, mért ne tenné meg, ha teheti.

Késő este volt, mikor a végállomáshoz megérkezett. A fürdőhely távol esvén, csak reggel rándult ki. Kereste nejét. — Sétálni ment! Mondták az ismerősök.

Majd felleli valahol, neki is jót fog tenni a reggeli levegő, hát jó kedvvel keresésére indult.

Bent, messze az erdőben mászkált. Ismerős volt, már néhány év óta nyaranta ellátogat. Csak úgy élelt a tüdeje az ambróziás fennyóillattól. Épenséggel sem csudálkozott azon, ha neje ilyen helyen jól érzi magát.

Neszt hall. Arra tart. Szemei egy kőpadon, inkább a kőpadon ülőkön akadnak meg. Egy nő és egy férfi, az utóbbi katonai-uniformisban. Közlebb jön; a nőben feleségére ismer. Oly édesen csevegnek, kéz kézben nyugszik s az arcok veszedelmes közelségben egymáshoz. A férfi teljesen ismeretlen.

Egyszerre tisztába jött a helyzettel. Ruganyos léptekkel haladt feléjük, s mielőtt észrevették volna, mellettük termett, de csak annyit szólott nejéhez: — Vagy úgy! . . . S azzal sarkon fordult hazafelé.

* * *
Pompásan töltötték az időt. A férfi kék dominóban, a nő Boccacció-jelmezben.

— Mit szól Nagysád ezekhez a maszkokhoz?

mert jobb és olcsóbb lett volna, mert a város talaját a szennyből megvédte volna!

Miért történik mindez így? Az intelligens lakosság már belefárad a sok bizottsági ülésbe járni, hol újra és újra terveznek és határoznak, de nem történik semmi, minden marad a régiben. A közegészségi bizottság már évek óta nem ülészik, persze nincs mit tárgyalnia, a városi közegészségen már nincs mit jobbitani!

Selmezbánya 1897. évi aug. 4-én.

X.

Budapesti dalkövendégeink.

A társadalmi élet fejlesztésére, a magyar nemzeti eszme életerejének izmosítására, egymástól távol levő vidékek szépségeinek ismertetésére nagyon üdvös befolyással vannak az ujabban mindinkább tért hódító turista- és dalárkirándulások.

Városunk a lefolyt napokban vendégül látta a budapesti polgári dalkör néhány tagját, kik már előzőleg tudatták érkezésüket, s mely alkalomra mindkét dalkör közreműködésével hangverseny is lett kitűzve. A lefolyt ünnepélyekről beszámol alábbi tudósításunk.

A fogadás.

19-én megérkező budapesti dalárok elé az itteni dalkör részéről többen Garam-Berzenczére mentek, hol az érkezőket Altmann Imre, a selmezi polgári dalkör alelnöke fogadta. Sajnos, hogy baleset is fordult elő akkor, Stadler István, a budapesti polg. dalkör egy tagja, ugyanis, a sineken át menvén, elesett, s elég jelentékenyen megsebesült fején és karján, mely eset ugyan nyomasztólág hatott néhány pillanatra, de a derült hangulatot azért nem zavarta meg tartósan. Selmezen a dalárda saját zászlója alatt, a bányászzenekarral élén, fáklyákkal kivonult az állomásra, hol számosan megjelentek mások, hölgyek is a budapestiek fogadására.

A berobogó vonatot éljenriadal fogadta, s a kiszállókát a távollevő polgármester nevében annak helyettese, Bernhardt Adolf tanácsnok, üdvözölte, mire rövid válasz után egy a helybeli, mint a bpesti dalkör elénekelte jelégjét.

Ezek után fáklyafény és zeneszó mellett megvolt a bevonulás; hol a vendégek szállásaira kísértettek; mi mellett meg kell jegyeznünk, hogy vendégeink mind magánházakban voltak elszállásolva.

A budapesti vendégek névsora a következő:

Gajdossik Béla alelnök és neje, Cseacek Vilmos, Sedranszky János és neje, Streisz Béla, Suska János és neje, Becker Béla, Czeczey Ádám, Krausz Ede, Kuncz Lajos, Scheibel Károly, Ertl Gyula, Frey János és leánya, Telekán Sándor, Karger József, Boresovics Károly, Vachla Ferencz, Gáspár Sándor, Szabó István és huga, Esztergomi Károly, Stadler István, Marikovszky László és neje, Batta Árpád és neje Göllör Antal, Fischer Richárd, Szemes József, Guttyéró András, Bodor Lajos karm., Marikovszky Gusztáv és neje, Pilez Manó, Koczman János, Kovács Károly, Szabó Lajos, Pfeiffer Gyula, Pejör Pál, Frissh Antal, Parkas József, öz. Pajcsics Gáborné. — Mohunko Imre, a dalkör elnöke és neje, egy közbejött haláleset miatt nem jelenhetett meg.

A serenáde.

A bpesti dalkör tagjai elhatározták volt, hogy Selmezváros polgármesterének esteli zenét adnak, de mivel az akkor nem időzött városunkban, a szere-

— Nekem nagyon tetszenek. Ritkán élveztem ennyire sikerült maszk-bálat.

— Én is úgy találom. Férjezett vagy hajadon?

— E dolog mit sem nyom a latban. Egyébként, férjezett vagyok.

— S a férje?

— Ő otthon maradt.

— Nem unatkozik egyedül, nélküle?

— Korán sem. Férjem unalmas, mint egy akadémiái székfoglaló. Folytonosan hivatalával van elfoglalva. Már vágytam némi szórakozás után. Halálra untam magam otthon.

— Tehát nem a fürdő használata végett tetszett jönni?

— Dehogyan! Különben azt hiszem, hogy a hölgyeknek csekély részét hozza csak a fürdő-kura, hanem persze ezt otthon titkolni kell — jegyezte meg kedves hangú kaczagással.

— Az imént nagyon lehangoltnak tünt fel ott az asztalnál.

— Eszembe jutott, mily boldogok azok, kik élvezhetik az élet örömeit.

— S kegyed talán szerencsétlen? Miért ment férjhez, ha nem szeretted?

— Szerettem akkor, hanem . . . az a mély sóhaj nagyon sokat mondott.

— Menjünk kissé a buffetbe! Itt olyan nagy a hőség. Kezedet szép maszk!

— Így ni!

— Valami hűsítőt elfogad tőlem?

— Oh köszönöm! Levagyok kötelezve.

— Hanem mondanék valamit, elfogadjá?

— Ha elfogadható! . . .

nádót a polgármester helyettese, Bernhardt Adolf, városi tanácsnok kapta. Érdekes, hogy a serenáde az itteni ev. lyceum egyik tanárának, Fekete Istvánnak a szerzeménye, melylyel Debreczenben díjat is nyert; ezt a dalárok nem is tudták, s képzelhetni, mekkora volt meglepetésük, midőn az tudomásukra jutott. A serenáde után, zeneszóval felvonultak a Sembery-terembe, hol Ochtendung a bérlő, már diszesen terített asztalokkal várt rájuk; nála lévén tartandó

Az ismerkedési estély.

Csakhamar sűrűn megtelt a terem, s cigányzene mellett derekasan fogyott a vacsora, meg az ital s a jókedv egyre derültebb lett. A toasztok sorát Batta Árpád, a budapesti polgári dalkör titkára nyitotta meg, köszönetét fejezvé ki a szívélyes fogadtatásért. Ezután Altmann Imre, a selmezi polgári dalkör alelnöke igen szép szavakkal a dalról beszélt s a budapesti polgári dalkör tagjait éltette. Beszédét éljenriadal követte.

Kis idő multával a bpestiek összeálltak énekelni; s azt bizony élvezettel meg is lehetett hallgatni; látszott, hogy gondosan s szakértőleg vannak vezetve. Hogy társ és éljenzés volt a jutalmuk, azt külön említenünk fölösleges is. — A selmezi dalkör ezután kuruczdalokat énekel, mire azután Balogh Laczi magamagát fölülmulva, igazán művészileg muzsikált, úgy hogy feszülten figyelt rá mindenki; de meg is tapsolták.

A budapesti dalkör újra kilépett s alkalmunk volt gyönyörű bariton hangon énekelni magyar népdalt hallgatni, melyet a kar csak esendesen kísért.

A toasztok sorát Király Ernő, lyceumi tanár s a selmezi polgári dalkör énekkarmestere folytatta, kiemelve, hogy a vidék sem olyan elmaradott, mint talán a fővárosban hinnék. — Utána a hodrusbányai születésű Fischer Richard szólalt fel, kijelentvén, hogy ő, mint jó tót gyerek, Budapesten tanult meg magyarul, s ő azért, mert anyanyelve tót, mégis magyarnak érzi magát s jó magyar hazafi. Szavai végeztével diszesen, aranyal himezett, széles nemzeti színű szallagot adott át a honvédszobor részére, melyet Bernhardt Adolf, mint maga is 48-as honvéd, köszönettel vett át, indítványozván, hogy a szallag ne a honvédelemre kerüljön, de ajándékozassék az itteni 48-as honvédeknek, amely indítvány el is fogadtatott.

Sztancsaj Miklós azután a budapesti hölgyekre emelte poharát. Erre megint énekeltek a budapestiek s utánuk egy budapesti hölgy, Batta Árpádné emelt szót, kijelentvén, hogy, a mire Sztancsaj célzott, nem felel meg a valónak, mert a hölgyek nem járultak a szallaghoz; elmondta, hogy mindig a férfi dolga elül járni a hazafiság dolgában.

Nemsokára rá ismét a budapesti dalkör tagjai léptek ki, mintegy berekesztvén énekükkel az estélyt mely már éjjelen túl tartott, s igazán derült hangulatban, kedélyesen folyt le, miben Ochtendung izletes konyhájának s jó italainak is nem csekély érdeme van; no meg Balogh Laczi is kitett magáért derekasan, de hallgatták is a budapestiek, kiknek pedig van alkalmuk jó cigány-zenét hallgatni.

A bankett.

Másnap, a szt.-István napi diszfelvonulás után délben összegyűltek a budapestiek a Hungáriában, hol hatalmas patkó alakban a bankettre 27 vendég részére

— Ne áruljunk rejtett portékát. Tegyük le pár percze az álarczot.

— Helyes! De egyszerre!

— Mikorra hármát olvasok, szabadon lássuk egymást. — Egy-kettő-három!

— Egek! a férjem! . . .

— Úgy van — asszonyom!

* * *

— Ez a Ferkó ma sehogysem tetszik nekem egyezte meg Tóvölgyi Aladár, aki arról nevezetes, hogy jóízű humorjai hetedhétországra szólnak.

— Te, Ferkó! Én gyanitom, hogy valami titkot rejtegetsz. Nos, ki vele! Nem szólsz? Bizonyosan valami nagyon érdekes! Szólj! . . . Hátha nem szólsz, tudjátok mit fiuk! Ha török, ha szakad nyitjára kell jönnünk a dolognak.

Mig ez a rövidke biztatás tartott, az asztalvendégek egyike észrevétlenül egy nőikezekre valló levélkét esent ki Ferkó zsebéből; el sem olvasták, hiszen tudták a tartalmát, most meg már arról is biztosak voltak, hogy megkapta, csakis ezt akarták tudni. Különben, ez állott a levélben:

»Tisztelt Uram! Hogy ki e levél írója, hallgasson szívéré, én azt hiszem, azonnal tudni fogja. Epedek ön után, de érzelmeimet nem követhetem nyiltan. Folyó hó 26-án este 7—8 között kocsikázni megyek U . . . felé, sétáljon arra. Ha hintóval találkozik az uton, tüsszentsen s ha a rajt ülő viszonozza tüsszentsét, bátran állítsa meg a fogatot, ölelő karjaim várják.

Tehát az édes találkozásra!

Sz . . . on, 1897. július 25.

N. N.»

volt terítve. Az étel izlett, a bor csúszott, a jó kedv pezsgett s így a tósztok sem maradtak el, melyeket mind felsorolni a hely szűke nem engedi, de hogy jól érezték magukat ott, bizonyítja az, hogy majdnem 5 óráig, tehát a hangverseny jelzett kezdetéig tartott az ebéd, melyet Ács Ferencz, a Hungária bérloje, kifogástalanul s a mellett olesón állított össze.

A közebeden Bernhardt Adolf a város nevében üdvözölte a budapesti dalkör tagjait, mit Bodor Lajos karmester köszönt meg éltetve a távollevő polgármestert és annak helyettesét Bernhardt Adolfot. Felköszöntőket mondtak még: Altman Imre, Heincz Hugo, Marschalkó Gyula, Fischer Richárd és Szabó István a vendégek részéről, Krausz Kálmán, Sztancsny Miklós, Tirts Rezső és lapunk szerkesztője. Altman Imre felolvasta Sztinyai József Balaton-Füredről intézett, üdvözölő feliratát, melyre a távirati választ azonnal megfogalmazta.

A hangverseny.

Öt óra után a virgadó kertjében felhangzottak a hangverseny első hangjai. A közönség szép számban gyülekezett, bár az olympi istenek nem ígérték a legderültebb estét.

Hogy az egész műsor minden pontja nagy tetszéssel fogadtatott, azt külön nem is kell hangsúlyozni, de hogy észrevehető volt a különbség a budapesti és selmeczi dalkör közt és nem az utóbbinak előnyére, azt tagadni nem lehet. Az a biztosság, az a precizitás, melylyel a budapesti dalkör előadta a műsor reá eső pontjait, nemcsak alapos gyakorlatra, de — mint már említettük — szakavatott, gondos vezetésre is vall. Bizony, e tekintetben tanulhatnának a selmecziek; nagyobb kedvvel, nagyobb kitartással kellene művelni a dalt, hogy a selmeczi dalkör bátran mérkőzhessenek más városok hasonló egyleteivel.

Hogy a „Nyitány Ilka operához“ jól sikerült, azt, a ki ismeri a selmeczi zenekör jó erőt s ügyes vezetését, természetesen találja, s hogy Wodraska Béla a fuvolahangversenyt szokott művészetével adta elő, azt mindenkinek el kell ismernie. Kár, hogy az ég megnyíló csatornáinak csakhamar bekergették a közönséget a terembe, hol a hangverseny után kedélyes táncmulatság fejlődött, melynek csak jóval éjjel után szakadt vége.

Kirándulások.

Másnap, szombaton, de már előzőleg is, budapesti vendégeink kirándulásokat tettek a közelebbi környékre, így a kalváriára, melynek szépséget nem győzték eléggé dicsérni. Megtekintették az akademiát, a fűvészkertet, a kincstári kohót, szombaton a Bogya-féle vendéglőben gyűltek össze új erőket gyűjteni. Innét a hodrusi tavakhoz mentek s a honvédelmekhez, melynél egész kis ünnepély folyt le, s melyet meg is koszorúztak.

Most, midőn e sorokat írjuk, talán épen bucsut vesznek már vendégeink a selmeczi határtól, hogy Háromon át Zsarnóczára térve, innét vasuton vissza, haza utazzanak. Bucsut mondunk mi is nekik, őszintén kívánva, vajha csak kedves emléket vigyenek magukkal Selmeczbányáról, hol, ha külsőleg nem is fényesen, de igaz szeretettel fogadták őket; barátsággal, melynek továbbra való fenntartását igaz szívből kívánjuk. Az élet forgandó, talán még viszontlátjuk őket itt; talán mi megyünk Budapestre hozzájuk, s akkor e találkozás ne legyen csak két rokon egyet udvarias érintkezése, de legyen ama találkozás a baráti viszontlátás örömmünnepe.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. augusztus 22-én.

Naptár: Vasárnap, augusztus 22. — Róm. kath.: Izsák. olt. — Görög-ország (augusztus 10): Lőrincz — Izraelita: 16. Ekew. — Nap kel: 4 óra 50 perczkor, nyugszik: 6 óra 42 perczkor. — Hold kel: 11 óra 19 perczkor este, nyugszik: 3 óra 25 perczkor reggel.

Még csak hat felé járt, de Ferkónak már nem volt maradása. Hamis ürügy alatt távozott. Alig tűrtethették nevető ingereiket. Másrészt nagyon megsajnálta, hogy oly borzasztó kerülőutat kelle megjárnia, nehogy észrevegyék.

Hollá! Zajt hall! Keble hevesen dobog. Csupa fül, érzés. »Ó az, ó az!«

Csakugyan »Ó«, mert a kitűzött jelt viszonzotta. Volt-e boldogabb halandó e pillanatban, mint Ferkó? ... Nem, sehol az egész világon.

A szerelem oly édes, mámorító valami, minél magasztosabb, boldogítóbb érzélem alig születik az ég alatt. És érzélem, a szerelem bűvölő varázsa uralta egész mindenét.

Pillanat alatt a fogaton termelt, hogy remegő keblére szorítsa azt, kit szíve sugalt, kit csak titokban szerethet, kit csak epedő, szenvedő tekintetekkel kísérhetett! ... Mert, hogy más nem lehet, mint ő, arról kétsége sem támadt.

Alig érinti az imádott ajakát, visszatáncorodik. Kissé szurósnaq találta a csókot. Közben az imádott hangos kacagásban tört ki.

»Gyalázat! Csikorgatta fogait Ferkó, ahogy a helyzetet felismerte. Dühös mozdulatot tett, hogy hatalmas karjaival suhintson a hahotázó bajszos szoknyásra. Tóvölgyi Aladár, aki a találka kieszelte, s a kocsisra, aki amazzal s vele együtt csak az imént kvaterkázott a fürdő-kávéház asztalánál.

Váczy István.

Vasárnap reggel 9 órakor nagymise a Boldogasszonyról nevezett róm. kath. templomban német egyházi beszéddel. Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig német isteni tisztelet.

A polgári lövöldén lövészet, kezdete délután 1 órakor.

— **Személyi hírek.** *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk néhány napi itt tartózkodás után Pólába távozott, honnét e napokban érkezik vissza. — *Wankovits Lajos* takarékpénztári igazgató visszaérkezett. — *Liha Antal* kir. járásbíró a múlt napokban kezdte meg szabadságidejét és városunkból elutazott, helyettese Ertl Gyula kir. aljárásbíró. — *Dr. Schwartz Ottó* akad. aligazgató e hét folyamán városunkból elutazott. — *Bárdossy Antal* kir. bányatanácsos és bányügyi előadó visszaérkezett és hivatalát újra elfoglalta.

— **Szt. István.** Vissza száll a képzelet ősrégi korba, midőn Hadúr kardja meghátrált a kereszt előtt. Bérczek rejtett szakadékaiban, a rengeteg erdő sötét mélyében lobogtak fel titkoltan az áldozattűzek; midőn a táltos megvillogtatta kardját, hogy azt a fehér áldozatnén szügyébe mártsa, félve tekintett körül, nem csillog-e föl valahol a kereszt bajnokainak dárdahegye. A Nemere bosszúsán zúgott végig a fák sudarain, mintha mondani akarná: „Nincs többé Hadúr! Kialszik örökre a szent tűz, s helyébe a Keresztrefeszítettnek oltárai emelkednek majd. Nincs már Vajk, nincs fejedelem, de István, és király. Rejtőztek el, táltosok és gyulák, vagy hódoljatok meg a keresztnek!“

S a fájdalom szorítja az ősi hit hívőit, s az ifju leventék, a harczedzette hősök pilláira köny csillan fel, s markuk összeszorul a kard markolatán. De hiába minden! Elhullott Kolpán, Tonuzobát és hitvesét elnémitá a hideg föld, és Bálványosvár falai között is már keresztény zsolozsmák zengenek. Az ő akarata, István királyé, verte le a régi hitet, hogy a kereszt ragyogását terjessze helyébe. István király, kit szentnek nevezünk, a magyar apostol nyert meg egy egész nagy népet a keresztnek, egy egész nemzetet Európának. Intésére templomok, zárdák emelkedtek, mint egy támoszlopokul az új hitnek, melynek jelvényét, az apostoli kettős keresztet, magasra emelve tartotta a magyarok első királya. S az a kéz, mely diadalmaskodott a pogány hiten, meg van most is; annyi száz és száz év nem porlasztotta el a szent jobbot, mely most is mintegy áldani látszik a magyart. Szt. István a mi véd-szentünk, a magyarok védszentje, s napját megüli az egész ország. Lobognak akkor a háromszínzászlók az ország czimerével, mely fölött ott van Szt. István koronájának képe. Lobognak a zászlók, zeng a zsolozsma; s a mint lobog s a mint zeng, úgy lobogjon és zengjen, adja a magyarok Istene, újabb ezer év multával is. Ezért száll ezer és ezer ajkról égnek az ima. És évről-évre üli napját a szent első királynak városunk is. Soha a templomok annyi hívőt nem látnak falaik között mint e napon. Városunkban is fényesen ünnepelték meg e dicső napot a Nagyboldogasszony templomban tartott misével és szép magyar egyházi szónoklattal, melyet Hydvéghy Árpád segédlelkész mondott el. A nagymisén Podhragyay Pál prépost-plébános fényes segédlettel pontifikált. A templomi zenekar Cziczka Sándor karnagy vezetése alatt egy gyönyörű misét adott elő, melynek bass szólóját Laun Károly, soprán szólóját pedig Szarkássny Richter Évi, ki ez idő szerint szülei látogatására itt időzik, — énekelték gyönyörködtető művészetével, de nagyon szép volt és valóban nem túlozunk, ha művészi tökéletességüknek jelezzük Vodraska fuvola játékát. Szóval, rég nem hallottunk ily szép, tökéletes előadásu misét, melynek sikerében nagy érdem illeti meg Cziczka Sándor derék karnagyunkat. — A szokásos bányász felvonulás után, a hegybányai bányász-zenekar a Szentháromság-téren Kellner Aurél karnagy vezetése alatt több darabot játszott és az egybegyűlt nagyszámu közönség örömmel vette észre, hogy e zenekar szépen halad, mi persze csakis a kitűnő szakértelemmel bíró karnagnak az érdeme. — Az ünnepélyes felvonulást, melyen önkéntes tűzoltóságunk is résztvett, az épen itt időző budapesti vendégek is végig nézték.

— **A kis Cyrill bolgár herceg balesete.** A szent-antali várkastélyban, hol ez idő szerint Clementina koburgi hercegnő, Mária Lujza bolgár fejedelemné és Boris és Cyrill bolgár hercegek tartózkodnak, egy kis baleset történt. A kis Cyrill herceg ugyanis elesett és homlokán megsérült, szerencsére nem vesztélyesen. A gyorsan előhívott és megjelent Dr. Stuller Gyula főorvos azonnal alkalmazásba vette a szükséges szereket úgy, hogy a kis hercegnek semmi baja sem fog történni. — Ez alkalomból megemlítjük még, hogy a

szent-antali hercegi és fejedelmi vendégek városunkat és kies vidékünket többször felkeresik.

— **Az alsó-magyarországi bányatársulatok kémlőintézeti egyesületének közgyűlése** e hó 7-én tartatott meg, melyen Goldbrunner Sándor, ki 1864. évtől kezdve volt ez egyet elnöke, tisztségéről egy megható, búcsúzó beszéd kíséretében lemondott és helyébe egyhangulag lovag Berks Róbert csász. és kir. kamarás választatott meg. — Igaz örömmel üdvözöljük a nemes lovagot ez újabb tisztségében! — A közgyűlés Wagner József elhalt kémlőintézeti kémlész helyébe Soltz Sándor okleves fémkohászt választotta meg. A kémlészi teendőket eddig ideiglenesen Fischer Károly m. kir. bányagyakornok végezte.

— **Breznyik János emléksobrára** volt tanítványai között már is megindult a gyűjtés. Az e célra tett adakozások hirtalpig fognak nyugtáztatni időről-időre. Adományokat mi is készséggel közvetítünk és azokat lapunkban nyugtázzuk.

— **Sztinyai József polgármesterünk** B.-Füreden üdül s onnét a következő sorokat intézte Krausz Kálmán főkapitányunkhoz:

„Üdvözlét B.-Füredről. A város főkapitányának, Kedves Kálmán Barátomnak! Az itteni nagy uszodához csapkodó hullámok locsolásán tűnődve a te alkotásod Klingertáron gyakran, igen sokszor jut eszembe s e sorok írásánál azon óhajjt indítja ultra hozzád, hogy az is oly áldásos legyen városunkra mint az itteni B.-Füredre. Hogy vagytok? Állapotom tűrhető. A „Dolce far niente“ azonban a legnagyobb kin reám. Isten veled!“

Jellemző polgármesterünkre, hogy a „dolce far niente“ reá a munka emberére nézve kin.

— **A milleniumi diszbandérium selmeczbányai tagjai** u. m. Bernhardt Adolf városi tanácsnok, Krausz Kálmán főkapitány és Chauer Otto városi főpénztárnok a bandériumi magyar diszruhában egyenként és csoportosan, állva és lóháton lefényképeztették magukat. A fényképfelvétele Backer Alajos fényképész eszközölte. — Részünkről azt indítványoznók, hogy a három banderiális tag csoportképe millennárius emlékül, nagyobb formában városi tanácsmünk részére elkészíttetnék. Ez nagy költségbe nem kerülne és még gis szép emléket képezne.

— **101 éves ember halt meg** mult hétfőn Felső-Rónán. Ez volt az az ember, a kiről már egyik előző számunkban megemlékeztünk, felemlítve, hogy Felső-Rónán él egy több mint 100 éves ember, Mucha Antal a neve. Lengén, Bars megyében született s városunk őt 2 frtnyi havi segélyben részesítette. Rokonai elbeszélése szerint életében sosem dohányzott és pálinkát nem ivott csak néha-néha, vizen kívül, egy kis bort.

— **Nyitray majorosának gyilkosa.** Olvasóink még bizonyára emlékeznek azon szenzációt keltett hirre, melyet annak idejében közöltünk s mely szerint Blaho József béres bosszúból megölte gazdáját Poch Józsefet. A gyilkos megszökött, nemsokára azonban elfogott s a vizsgálat befejezése után az ipolysági kir. törvényszék Blaho Józsefet gyilkosság büntette miatt vád alá helyezte. — Ez ügyben a mult héten tartatott meg a végtárgyalás s a kir. törvényszék az előre megfontolt gyilkosság szándékát bebizonyítva nem látván, a 18 éves suhancot szándékos emberölés büntetésben mondta ki vétkesnek és 10 évi fegyházra ítélte. Vádlott és a közvádó is felebbezett.

— **Az önkéntes tűzoltók nyári mulatsága,** mely, mint azt előre jeleztük, a mult vasárnap tartatott meg Felső-Rónán, jól sikerült. A mulatságon igen sokan vettek részt és a táncz, a hegybányai bányászzenekar közreműködése mellett jó animóval késő estig tartott.

— **Rendőri hírek.** *Elveszett* f. hó 18-án este egy ezüst lánczos karperecz, melyen 2 arany gyűrű vörös kövel, 1 arany medallion, bent női arczképpel, egy ezüst emailrozott kék gyűrű, Gleichenberg felirattal csüngött. A becsületes megtaláló felhivatik, hogy e tárgyakat a rendőrkapitányi hivatalnak adja át, hol megfelelő jutalomban részesíttetik. — *Szamos tolvajlás* történt városunkban az utóbbi időben, melyekről esetről-esetre hirt adtunk. Végre sikerült rendőrségünknek a tetteseket letartóztatni még pedig mult vasárnap reggel, a midőn Roth Bódog vendéglős feljelentette, hogy pincejét feltörték és abból körülbelül 100 frt. értékű bort, sört, pezsgőt stb. lopták el. Erélyes nyomozást ejtett meg erre Ertl János és Androvics Béla rendőrbiztos, a kiknek Fray és Granek rendőrök segítségével sikerült a tettesek nyomába jönni. Egy egész tolvajszoövetkezetet nyomoztak ki, mely bandának főczinkosai Turcsán Mihály, Budinszky Antal czipész tanoncok és Kordik Mihály asztalos tanonc volt. A fiatal gonosztevők a kir. járásbíróshoz átkísértettek, hol a vizsgálat ellenük tovább folyik. — *Tíz* volt mult vasárnapon délután Béalabányán, de szerencsére csak egy ház égett le, mert a béalabányai derék tűzoltóságának sikerült a tüzet lokalizálni. A tűznek áldozatává lett az, a ki okozta; Barnovszky István öt éves fiacskája ugyanis gyufával játszadozva a szénát meggyújtotta és ő maga is majdnem szénáé égett, úgy hogy a kis holttest alig hasonlított emberi alakhoz, de azért még gis megejtették a törvényszéki boncolást, mely kétségtelenül konstatalta, hogy a szerencsétlen gyermek halálát az eléges okozta.

— **A klingertároi új uszoda** elkészült s megnyitása valószínűleg a jövő vasárnapon fog végbemenni. Az uszoda igen praktikus van berendezve és szép kiállításu. — Mi csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy t. hölgyközönségünk, mint ki számára ez uszoda készült, hogy fogja háláját leróni ez uszoda megteremtője, és létesítője Krausz Kálmán daliás főkapitányunk iránt.

— **A mult vasárnapi vadászat megnyitásánál,** melyet voltaképen az erdész akadémiái tanárok rendeztek a somosi (drenyovai) erdőben, összesen két őzbakot lőttek és egyet megsebesítettek és ezt a szomszédos szentantali pagonyban vadászók ejtették zsák-

mányul. Az egyik őzbakot dr. Schwartz Ottó és Belházy Gyula, a másikat pedig, ifj. Richter György lőtte.

— **Vidéki hírek.** *Bakabányán tűz volt* e hó 16-án. A tűz 9 órakor este ütött ki és valószínűleg gyújtogatás okozta. Szerencse, hogy nem volt szeles idő, mert különben a város a lángok martalékává lehetett volna. A bakabányai derék tűzoltók csakhamar a vész helyére siettek és fáradozásaiknak sikerült a tüzet lokalizálni úgy, hogy csak egy épület égett le. — Tudósítónk ekként végzi tudósítását: Hogy vajjon gondatlanság, vagy szándékos gyújtogatás esete forog-e fenn, azt a vizsgálat fogja kideríteni, mi csak köszönettel és elismeréssel adózunk derék tűzoltóságunknak, melynek sikeres működésének köszönhetjük, hogy városunkat nem érte nagyobb baj ez esetben.

— **Móderetéről.** E táron a rég óhajtott áttörés az altáró és V.-ik szint közt f. hó 13-án szerencsésen és szépen sikerült. Ez áttörési munka az utóbbi időben oly nehéz és küzdelmes volt, hogy kilencz várj egy bérszak alatt, 60 méter magas emelkedésben, csak 0.3 métert, egy hónap alatt pedig 0.9 métert volt képes kivájni és az ereszkedésben az előfúrlyuk kifurásához 5 nap kellett. Még hátra van egy fontos és nehéz feladat megoldása t. i. az V.-ik és III.-ik szintnek áttörése és az eséseik víztelenítése, melyekben a hagyomány szerint dús aranyérczek lelhetők. Adja az ég, hogy a részvényesek azon óhaja és reménye, hogy e dús aranyérczek csakugyan fellelhetők legyenek, teljesülésbe menjen. Jó szerencsét!

NYILT-TÉR.*

Nyilatkozat.

E lap mult heti számában Weisz Ignác 16 éves éretlen gyermeknek mond; ámbar nagyon jól tudja, hogy 22 éves vagyok; de a vére nem tudja magát megtagadni, mert úgy mint mindenkit szokása félrevezetni.

A mi pedig azt illeti, hogy éretlen vagyok, arra nézve az a megjegyzésem, hogy okosabb emberek mint Weisz Ignác nyilvánítottak már 4 évvel ezelőtt érettnak a kereskedelmi akadémián

Az ilyen igazságtalanul sértő czikkek, mint a milyeneket Weisz Ignác az adóügyi szaklapban irkált, veszélyeztetik a sajtószabadságot, az ilyenek kényszerítik a törvényhozást, hogy megvédje a magán ember becsületét mások durva és sértő támadásai ellen, — az ilyenek szűlték a 16 §-ot.

Weisz Ignác nem bizza rám annak megítélését, hogy ő lovagias fegyveres elégtételadásra képes-e, ennél fogva én azt a műveltebb olvasó közönség megítélésére bízom, és ezért kérdem:

1. hogy vajlon párbajképes-e az, ki jövedéki csonkítások miatt vizsgálat alá van helyezve?

2. hogy vajlon párbajképes-e az, ki a hatósági közegeket félrevezeti, és a ki hivatalos jegyzőkönyvekbe hamis adatokat diktál?

3. párbajképes-e az, a kit a pénzügyigazgatóság továbbá a nagyméltóságú pénz- és belügyminiszterium megbízhatatlannak jelöl?

4. párbajképes-e az a kinek elintézetlen becsületbeli ügye van. Mindezen állításaimat hajlandó vagyok bárki előtt bármikor tanukkal is bebizonyítani.

Máskülönbön tekintse magát Weisz Ignác általam megkorbácsoltnak és arculütöttnék

Egyszermind kijelentem, hogy miután durva emberekkel nem szoktak hírlapi fejtegetésekbe bocsátkozni, ezután Weisz Ignác támadásaira válaszolni nem fogok és kérem a t. olvasó közönséget, hogy ezután Weisz Ignác hazug rágalmainak többé hitelt ne adjon és őt megvetésöknek tegyék ki. — Azonkívül remélem, hogy ezen nyilatkozat alapján ezután egy erkölcsi testület sem fogja megtérni Weisz Ignác tagjainak sorában.

Szende Béla.

* E rovat alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomsára adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg be-

szabóüzletemet

* A nyári idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomsára hozni szerencsém van, egyúttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Pályázat.

Egy ügyes, szakavatott

bányamester

(Obersteiger)

alkalmazást nyer a „Muszári“ brádi aranybánya-társulatnál.

Ez állással 720 frt évi fizetés, szabad lakás, fűtés, világítási átalány, szállítási díjak (az utolsó évi átlag szerint havonként 70 frt), baleset elleni biztosítás jár. Egy évi megfelelő próbaszolgálati idő után az illető állandósíttatik és nyugdíj-igényt nyer. — Pályázóktól megkívántatik, hogy egy bányaiskola sikeres elvégzé-

sét, az ércbányászaton teljesített több évi gyakorlat, egészséges, ép, erős testalkatot és a német és magyar nyelv birását kimutassák.

Folyamodványok a megkívánt bizonyítványokkal együtt a „Muszári“ brádi aranybánya-társulathoz Erdélybe intézendők.

Hirdetések

a legjutányosabban felvételnek
e lap kiadóhivatalában.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.

I. magyar királyi szabadalmazott

osztálysorsjáték

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyerevényének
jegyzéke.

A legnagyobb nyerevény a játékterv 9. §. szerint:

1.000,000 korona.
Egy millió

A nyerevények különleges beosztása a következő:

Nyerevények	Korona
1 „	600,000
1 „	400,000
1 „	200,000
2 „	100,000
1 „	90,000
1 „	80,000
1 „	70,000
2 „	60,000
1 „	40,000
5 „	30,000
1 „	25,000
7 „	20,000
3 „	15,000
31 „	10,000
67 „	5,000
3 „	3,000
432 „	2,000
763 „	1,000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40

50000 nyerevény és jutalom 13.160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és 50.000
eredeti sors- és pénznyere-
jegyből ményből.

A nyerevények oly előnyök, hogy az eddigi kis lutri vagy egy ígervény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyerevény a mellette álló nyerevény-jegyzékből látható; ezen nyerevények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 „ egy fél „ „
1.50 „ egy negyed „ „
0.75 „ egy nyolezed „ „

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg postautalványnyal való beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Eichel Sándor özvegye és utódja

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító,

SELMECZBÁNYA, Kis állatvásártér.